

Sygn. akt VIII Gz 238/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Artur Fornal (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Elżbieta Kala

SO Marek Tauer

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2018 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa **M. R.**

przeciwko (...) **w G.** oraz **R. K.**

na skutek zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 1 lutego 2018 r. (sygn. akt VIII GC 1754/16)

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

Elżbieta Kala Artur Fornal Marek Tauer

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 1 lutego 2018 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, po zwróceniu pozwany wniosków o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia i uiszczenia opłaty, odrzucił zażalenie pozwanych na postanowienie tego Sądu z dnia 8 września 2017 r. w przedmiocie odrzucenia apelacji pozwanych.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że odpis ww. postanowienia o odrzuceniu apelacji doręczono pozwany w dniu 20 września 2017 r., co zaś złożyli zażalenie już po upływie tygodniowego terminu, bowiem w dniu 28 września 2017 r. Skarżący wnieśli wprawdzie o przywrócenie terminu (zarówno do wniesienia zażalenia, jak i uiszczenia opłaty), wezwani jednak do usunięcia braków formalnych m.in. poprzez dokonanie czynności procesowych, których dotyczyły te wnioski, nie uczynili tego w terminie. Z tego względu ww. wnioski o przywrócenie terminu podlegały zwrotowi (art. 169 § 3 w zw. z art. 130 § 1 k.p.c.), samo zaś zażalenie odrzuceniu jako wniesione po upływie ustawowego terminu (art. 370 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

Pozwani złożyli zażalenie na powyższe postanowienie zaskarżając je w całości. Wskazali, że w sprawie konieczne było przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia i uiszczenia opłaty, podnieśli także, że operator poczty nie przestrzega zasady doręczania przesyłek osobom upoważnionym do ich odbioru (w siedzibie pozwanej spółki znajdują się też inne podmioty prowadzące tam działalność).

W uzupełnieniu zażalenia skarżący podnieśli, że przesyłki sądowe są odbierane przeważnie przez pozwanego R. K., które od wielu lat ma leczyć się psychiatrycznie (ostatnio jego stan miał się bardzo pogorszyć). Z tych względów pozwany ma zapominać się, pozostawiać rzeczy w nieodpowiednich miejscach itp.

Zawarty w ww. zażaleniu (złożony w dniu 13 lutego 2018 r.) wniosek pozwanych o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia oraz terminu do uiszczenia opłaty od apelacji Przewodniczący w Sądzie Rejonowym zwrócił zarządzeniem z dnia 26 września 2018 r., wobec tego, że pomimo wezwania pozwani nie usunęli jego braków formalnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie pozwanych nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 370 w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. Sąd pierwszej instancji obowiązany jest odrzucić zażalenie wniesione po upływie przepisane terminu.

Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że skoro odpis postanowienia z dnia 8 września 2017 r. w przedmiocie odrzucenia apelacji doręczony został każdemu z pozwanych w dniu 20 września 2018 r. (zob. k. 87 i 88 akt), to przewidziany w art. 394 § 2 k.p.c. tygodniowy termin do wniesienia zażalenia upłynął bezskutecznie z końcem dnia 27 września 2018 r. Słusznie zatem zażalenie złożone (nadane na pocztę) dopiero w dniu 28 września 2018 r. podlegało odrzuceniu jako spóźnione (zob. k. 89 – 92 akt).

Nie można przy tym zakwestionować skuteczności wskazanych wyżej doręczeń, skoro skierowane do pozwanych przesyłki odebrał osobiście pozwany R. K. – w imieniu własnym, a także jako upoważniony pracownik drugiego z pozwanych - (...) (art. 133 § 1 i 2 k.p.c.; zob. k. 88 akt). Ponadto złożone w sprawie wnioski pozwanych o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia, a także uiszczenia opłaty od apelacji, podlegały zwrotowi – stosownie do art. 130 § 2 k.p.c. – wobec tego, że w terminie nie zostały usunięte ich braki formalne dotyczące dokonania czynności procesowych w postaci wniesienia środka zaskarżenia (apelacji), który powinien także zostać należycie opłacony, co ostatecznie nie nastąpiło (zob. k. 114, 223 akt; a także m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2008 r., V CZ 44/08, OSNC-ZD 2009, Nr 2, poz. 55). Sąd nie mógł zatem przystąpić do merytorycznej oceny zasadności wniosku o przywrócenie terminu bowiem warunkiem formalnym takiego wniosku jest – stosownie do art. 168 § 1 w zw. z art. 169 § 3 k.p.c. – równoczesne skuteczne dokonanie czynności procesowej, której wniosek dotyczy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CZ 13/14, LEX nr 1472171).

Mając to na uwadze Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Elżbieta Kala Marek Tauer Artur Fornal